

Ὁ ἄμοιρος ! Δὲν ἠμπόρεσεν ἀνθέξῃ εἰς τὸ τελευταῖον αὐτὸ κτύπημα τῆς ἀμειλίχτου εἰμαρμένης καὶ ὕστερ' ἀπ' ὀλίγον χρόνον οἱ ὀλίγοι φίλοι του τὸν ἐσυνοδεύσαμεν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν.

Ἐκεῖ, ἀπέκτησεν ἐπὶ τέλους τὸν λευκὸν του οἰκίσκον . . .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

ΤΑΡΤΑΡΙΝΟΣ

Ο ΕΚ ΤΑΡΑΣΚΩΝΗΣ

I

ΚΑΙ ἐκκινεῖ ὁ Ταρταρίνος !
 Τῶν φίλων του αὐτὸν γελώντων
 Φεύγει ἀγέρωχος ἐκεῖνος
 διὰ τὴν θήραν τῶν λεόντων.

Καὶ δυσφορῶν ἐν πανοπλίᾳ
 ἀγρία ὄσω καὶ ποικίλῃ,
 βαδίζει φεῦ ! ἐν δυσκολίᾳ
 ἢ ἄκαμπτος ἐκεῖνη ὕλῃ.

Εἶν' εὐγενὲς τὸ θήραμά του...
 καὶ ἔνδοξον τελεῖ πορείαν
 Ἄς τὸν νομίζωσι : *μωρίαν*
 καὶ πάμμωρον τὸ πρόγραμμά του.

Τρέχει... βραδυπορεῖ δὲ μᾶλλον
 ἢ ταρταρίνειος γελώνη...
 Καί.. γέλωτες ἐν Ταρασκῶνῃ
 καὶ θόρυβος ἐκ τῶν μεγάλων.

— Φεύγει εἰς λέοντας — φωνάζουν
 οἱ Ταρασκῶνιοι, ἐκεῖνος.
 Καὶ πάντοτε ἐκεῖ καγχάζουν :
 εἰς λέοντας ὁ Ταρταρίνος.

Ἄρτα 9 76ρίου 1900.

II

Λεοντοθήρας ὡς ἐκεῖνος
 μέσω θηρίων ἤδη κεῖται
 ὁ θηριώδης Ταρταρίνος
 καὶ πρὸς τὴν ἄγραν του κινεῖται.

Ἄγέλας συναντᾷ πανθήρων
 καὶ ἄρκτους τόσας τῶν ὀρυμῶνων.
 Ἄπλῶς τοῖς ρίπτει βλέμμα εἶρον
 κι' εἰς λέοντας βαδίζει μόνον.

Τέλος ἐφάνη καὶ ὁ λέων.
 Ὅργιλος ὡς ὁ Ταρταρίνος
 Ὁρῦεται ἐγγύς του πλέον...
 ἀλλὰ ὠρῦεται κι' ἐκεῖνος.

Τὴν κεφαλὴν βραδέως κύπτει
 καὶ τὸν κτυπᾷ ἀνοικτιρμῶνως
 τρωθὲν τὸ θήραμά του πίπτει...
 — πτωχῆς γραῶς ἀθλία ὄνος !..

III

Πρὸς Ταρασκῶνῃν ἐκινεῖτο
 μετ' οὐ πολὺ, ὄλων γελώντων.
 Καὶ πάντοτε τοῖς διηγεῖτο
 διὰ τὴν θήραν τῶν λεόντων !..

Α. Ι. ΓΑΒΡΙΛΗΣ